

Redacțiunea, Administrațiunea și
Tipografia:
BRAȘOVU, piața mare Nr. 22
Scrieri neîncetate - nu se pri-
mesco. Manuscrisurile nu se re-
trimite.
Biroul de subscripții:
Brașov, piața mare Nr. 22
Inserate mai primite în Viena
Karl Hofmann, Schmid, Alois
Hernold, M. Dax, A. Oppold, J. Don-
nerberg în București: A. V. Gol-
berger Anon. Masas Eckstein Bernat
în Frankfurt: G. L. Dand; în Ham-
burg: A. Steiner.
Prețurile inserțiilor: o ceriă
garmonică pe o colona 8 or.
și 80 or. Imbra pentru o pu-
blicitate. Publicări mai dese
după tariful și învoială.
Reclame pe pagină III-a o
sereă 10 or. v. a. sau 80 ani.

GAZETA TRANSILVANIEI.

ANULU LIII.

„Gazeta” are în să-care di.
Abonamente pentru Austro-Ungaria:
Pe un an 12 fl., pe șase luni
6 fl., pe trei luni 3 fl.
Pentru România și străinătate:
Pe un an 40 franci, pe șase
luni 20 franci, pe trei luni
10 franci.
Se primumă la toate oficiile
postale din țară și din afară
și la dd. colectori.
Abonamentul pentru Brașov:
la administrațiunea, piața mare
Nr. 22, etajul I.: pe un an
10 fl., pe șase luni 5 fl., pe trei
luni 2 fl. 50 or. Cu dusul în
casă: Pe un an 12 fl., pe
șase luni 6 fl., pe trei luni 3 fl.
Ună exemplară 5 or. v. a. sau
15 bani.
Atât abonamentele cât și
inserțiile sunt a se plăti
înainte.

Nr. 154.

Brașov, Luni, Marti 10 (22) Iulie

1890.

Nou abonament

„GAZETA TRANSILVANIEI”.

Cu 1 Iulie 1890 stilul vechin
s'a deschis nou abonament, la care în-
vităm pe toți amicii și sprînjitorii folei noastre.

Prețurile abonamentului:

Pentru Austro-Ungaria: pe trei luni 8 fl.
pe șase luni 6 fl., pe un an 12 fl.

Pentru România și străinătate: pe trei
luni 10 franci, pe șase luni 20 franci, pe un
an 40 franci.

Abonamente la numerele cu data de Duminecă:

Pentru Austro-Ungaria: pe un an 2 fl., pe
șase luni 1 fl.

Pentru România și străinătate: pe un an 8
franci, pe șase luni 4 franci.

Abonarea se poate face mai ușor și
mai repede prin mandate postale.

Domnii, cari se vor abona din nou,
să binevoască a scrie adresa lămurită și
a arăta și posta ultimă.

Administrațiunea „Gazetei Transilvaniei”.

Brașov, 9 Iulie st. v.

Intrebarea, că ce se va alege
din pactul ceho-germanu preocupă mereu spiritele din partea de
dincolo a monarhiei.

Scrisoarea lui Rieger, prin care
anunță retragerea sa din viața poli-
tică, a făcut o adencă impresiune
asupra tuturor partidelor aus-
triace. Interesantă este enuncia-
țiunea diarelor boeme „Politik”
și „Hlas Naroda”, cari sunt or-
ganele partidei Cehilor bătrâni
cu privire la retragerea lui Rieger.

„Politik” atrage atențiunea cer-
curilor competente asupra faptu-
lui, că numai și numai auto-
ritatea lui Rieger a ținut până
acuma laolaltă elementele amice
pactului și că nu se mai află ni-
men, care se potă înlocui pe a-
cestu bărbat. Rieger, dice numita
foiă, a susținut până acuma le-
gătura Cehilor cu aristocrația
boemă și cu toate acele elemente,
din cari se compune majoritatea

de față a parlamentului austriac.
In fine accentuează, că existența
majorității actuale în parlament
nu este numai interesul Cehilor
și dă guvernului să cunoscă, că
decă în adevăr pactul ceho-ger-
manu este privit ca o necesitate
de stat, și decă mai au valoare
cuvintele monarhului dela 1879,
că adecă Austria are misiunea de
a fi ocrotitoare a drepturilor și a li-
bertății tuturor popoarelor sale,
atunci cei dela guvernă trebuie să
țină seamă și de simțul poporului
ceh și să nu încarce numai lui
în spinare toate sarcinile acelu
pact.

Cu alte cuvinte se cere ca gu-
vernul să satisfacă dorințelor
națiunei cehe. Astfel dice și „Hlas
Naroda”, că asaltul dat de cătră
Cehii tineri, în urma agitației lor
puternice, a tacticei Germanilor
și a interveniei organelor guver-
nului în desbaterile asupra pac-
tului, a căpătat o putere, căreia
i se potă pune stavilă numai prin
însemnate evenimente, și că nu se
vor schimba lucrurile în Boemia,
până când nu se va delătura prin-
tr'o faptă neîndoișă neîncrederea,
ce-o arată poporul cehic față cu
punctațiunile dela Viena ale pac-
tului.

Față cu energia, cu care și
apără Cehii postulatele lor na-
ționale, este interesantă asemă-
narea, ce-o face organul stângei
extreme maghiare, „Egyetértés”,
între pactul ungurescu și pac-
tul cehic.

Deak, Br. Eötvös și Andrassy,
dice „Egyetértés”, au făcut la
1865 proiectul de împăcare, prin
care s'a stabilit Uniunea reală
cu Austria și cu toate, că au ur-
mat mai târziu bătaia dela Kö-
nigrätz și strîmtoarea domnilor
dela „Burg”-ul din Viena, pactul
s'a încheiat cu doi ani mai târ-

ziu, der nu mai favorabil, ci mai
nefavorabil de cum a fost sta-
bilit în primul plan și acesta
s'a putut întâmpla numai pen-
tru-că Maghiarii s'au încredut în
curatele, intențiuni patriotice ale
memoraților bărbați de stat, cari
erau așa de multu s'ărbătoriți, și
pentru-că puterea elementelor con-
ducătoare ale societății maghiare
se slăbise așa de mult, încât n'a
putut să opună o forță tare do-
rinței de împăcare, ce prepondera.
Astfel nu și-a putut susține
independența sa față cu puterea.

Cehii însă nu fac așa. Ei, vâ-
dindu, că proiectul de pact
conține concesii, cari nu stau
în consonanță cu principiile na-
ționale profesate și cu ideile lor
de drept public s'au ridicat în
contra bărbaților lor de stat,
cu toate că aceștia se potă adă
mai curându provoaca la forța im-
prejurărilor, decâtu odinioră băr-
bații de stat unguři. Ori-ce am
crede, esclama „Egyetértés”, de-
pre atitudinea Cehilor, deși nu
dăm dreptate postulatelor lor
și deși nu credem, că luptele lor
vor avé un sfârșit norocit, to-
tuși trebuie să recunoscem, că o-
piniunea publică cehă dă dovadă
despre o mare energiă și con-
știință de sine politică.

Cercurile curții—adauge „Egye-
tértés”— cari au pus așa mare
greutate pe încheierea pactului
boem vor începe să prețuască
mai bine cât de mlădișă a fost
opiniunea publică maghiară.

„La toate aceste”, dice „Egye-
tértés”, „ne gândim partea noastră.”
Așa dicem și noi.

DIN AFARĂ.

Abdicarea prințului Bulgariei.

Un raport adresat din Berlin
cătră „Pol. Corr.”, observă față cu sgo-

motele desmințite despre intențiunile
prințului Ferdinand de a abdica, că între
rudenile franceze ale lui s'a exprimat
dorința, ca prințul să se retragă și prin
acesta să se înlătore din cale o p'etră
de care se împedecă Rusia. Ori-ce Fran-
cesu e convinsu, că Franța potă fi pusă
prin Rusia în pozițiune d'a și recuceri
Alsația-Lotaringia. De aci vinu ovațiu-
nile, ce Francesii le facu Rusiei la di-
ferite ocazii, de aceea prinții de Or-
leans își dau silința să facă pe prințul
Ferdinand a se retrage, pentru ca să dea
dovădi, că și familia Orleans e gata la
ori-ce jertfă pentru a se face plăcută
Rusiei. Prinții de Orleans însă, dice ra-
portul, au trecut cu vederea, că prin-
țul Ferdinand are interese proprii, ce
nu stau în legătură cu interesele fran-
ceze și specifice orleanistice, și că pentru
el nu e nici o cauză ca, de dragul ve-
rilor și unchilor săi, cari în genere
pre puțin s'au interesat de el, să re-
nunțe la o pozițiune, în care el a fă-
cutu poporului bulgar și șie-și servicii
esențiale.

Germania, Rusia și Austro-Ungaria.

Cuprinsul senzaționalului articol
al lui „Hamburger Nachrichten”, care
se dice, că este inspirat de Bismarck
și despre care ni-s'a telegrafat în Sâmbă-
ta trecută, este următorul:

Vorbindu despre situațiunea poli-
tică esternă, numita foiă dice, că este
lucru nesocotit a agita în contra Ru-
siei. Retragerea prințului de Coburg n'ar
însemna amenințarea, ci întărirea păcii
europene. Decă dorința triplei alianțe
este, ca să rețină pe Rusia de a ataca
Austro-Ungaria, atunci Germania este da-
tore, ca să se întrepună pentru susține-
rea păcii între Austro-Ungaria și Rusia.
Pentru a pută face acesta, Germania
trebuie să stea cu Rusia în relațiuni bune
și amicabile. Cine vră să turbure bunele
raporturi dintre Rusia și Germania, acela
vatămă tocmai acele interese ale triplei
alianțe, pe cari mai cu seamă Germania
are chiamarea de a-le apăra.

Decă s'ar împlini dorința acelei presse

FOILETONULU „GAZ. TRANS.”

(3)

Gianettino l'Ingrese.*)

Novelă venețiană, de F. de Gaudy.

Servitorul i întinse cu precauțiune
punga, o smânci însă repede strigându:
„Stai! Ori cine ar pută veni. O miă de
napoleon nu se câștigă așa de lesne.
Prin ce te poți legitima, că ești trimi-
sul lui Peppo. Dracu v'ă crede pe voi,
miserabililor!”

Banditul, căruia i zăcea la inimă
primirea banilor, își înghiți necazul și
arătă servitorului un obiect, care nu
se putea distinge bine din cauza întu-
nerecului.

„Cunosc acestu obiect, negrule?” i
dise el.

„Nu”, fu răspunsul. „Acolo arde o
lampă. Haide acolo.”

Căți-va pași mai încolo ardea un
felinar înaintea iconei sfintei Anunziata.
Banditul își luă pălăria înaintea iconei
protectore a Florenței, își făcu oruce și
murmură printre dinți o rugăciune, apoi
smânci un lanț de aur cu o cheie
de orologiu din buzunarul vestei și o
dădu maurului. Ali recunoscu, că e al

*) Urmare din Nr. 151.

baronului, înmănuă banditului banii după
o scurtă reflexiune, apoi se depărtă cu
o sdravănă înjurătură englezescă.

Din două sărituri banditul fu lângă
el și i strigă: „Dă-mi lanțul, căne
spurcat. E al meu, dă-mi-lu mai cu-
rându!”

„Ho! Cum m'ar crede Mylady, că
ți-am predat banii și că nu i-am oprit
pentru mine, decă nu i-ași aduce vre-un
semn?”

„Ei! plecă acasă, decă nu, îți trântesc
un glonț în cap. Ce cred, nătărăule,
că am venit nearmat?”

Apoi scose din haina sa un pistol
mare, trase cocoșul și puse țeva cu
un zimbet satanic sub nasul bandi-
tului. Acesta stăt un moment nede-
cis, să i lase lanțul său să se lupte
cu Ali. Preferind pe cea dintău, plecă
în grabă și dispără în întunerecul
noptii.

Sorele se pleca cu încetul cătră
apusul său și auria culmile munților
și v'ărfurile arborilor. Era în s'era aceea,
în care banditul primi banii de răscum-
părare dela Ali, pentru baronul și fiul
său. Indată ce sosi noptea, trecu ter-
minul și nefericiții prizonieri erau dați
morții.

Intr'o vale adumbrată de castani
stufosi, prin care trecea un micu părau,
se aședase tabăra lui Peppo Ceccarelli.
O casă sinistră, care deja de multu nu
mai era locuită și ală cărei coperișu era
apropie ruinat de influința timpului, o-
feria o asoundtore favorabilă bandi-
lor și împiedeca să se vadă atât ziua,
cât și noptea, focul, care-i putea să-i
tradeze. In acestă colibă ședea o femeie
tăneră, frumoasă, cu un copil de țită
în brațe. Mărgelele, crucile dela gât
și medalile, cari se aflau împrejurul
grumazilor ei, cerceii de aur și v'elul
celu finu arătau pe soția căpitanului.
Pe lângă îngrijirea fiicei sale, i-se încre-
dintase și pregătirea cinei, care fierbea
la foc într'un mare cazan. Soțul ei
sta rădămat de ușă cu privirea încrun-
tată, fumându dintr'o pipă scurtă. Sin-
guraticii bandiți zăceau împrăștiți pe
iarbă pe lângă o sticlă mare de Chianti
și se jucau cu nise cărți murdare, inju-
rându și certându-se.

Doi bandiți cu carabinele între pi-
ciore ședea pe un trunchiu de copac
și păziau pe s'ermanul baron, care cu
o mină posomorită privia în depărtare,
netedindu din când în când bucele aurii
ale copilului său, care durmia.

„Peppo!” strigă femeia, „măncarea
este gata, vino înăuntru, chiamă și pe
ceilalți și nu uita pe baronul și pe mi-
culu său angerașu. Fii un galant'umo.
Prizonierii nu trebuie să lăncețescă.

Căpitanul se sculă repede, aruncă
încă o privire în depărtare, scutură ca-
pul cu necaz și înaintă spre Englez.

„Signore, decă poftesc, vino la
cină!”

Baronul clătină din cap într'un
mod negativ.

— „Signore, aici e o butelă de
Aleatico. Bea din ea!” — Baronul er
refusă.

— „Cum poftesc, Mylord”, murmură
banditul, „ori sătul, ori tréză — totu
trebuie să mori!”

Apoi intră în colibă, luă cu o lingură
de supă o bucată sdravănă de carne
de miel și începă a mânca cu poftă și
a bea din sticla cu rachiu.

„Santo nu mai vine”, murmură el.

„Mai e un sfert de oră și timpul
fixat a trecut. Canalii sunt Englezii
aceștia, să jertescă un bărbat și un
copil pentru miserabila sumă de 1000
de napoleon.”

„Mai așteptă o di”, dise Mauricia.
„Cine scie.” —

germane, care fără nici o judecată este inamică a Rusiei, și astfel decât Germania s'ar espune pentru apărarea intereselor, ce le are Austro-Ungaria în Peninsula-balcanică, față cu Rusia, Germania numai decât ar perde rolul de conducător al triplei alianțe și ea însăși ar fi condusă de alții, și încă de Austria.

Din momentul, în care Germania ar voi s'o rupă cu Rusia de dragul Austro-Ungariei, din acel moment Germania ar deveni dependentă de Austro-Ungaria. De-o asemenea sorte ori-ce patriot adevărat voesce să fiă scutită Germania.

Decă chiar și numai odată s'ar încumeta Germania, ca să se pună în serviciul Austro-Ungariei în contra Rusiei, diplomația austriacă de sigur ar avé de gând, ca noi totdeuna să lucrăm după placul ei. Ar trebui s'o rupem cu Rusia și să fim avisați numai la Austria, pe când acum, abstrăgându de obligamentele din tratat, avem deplină libertate de acțiune și, după puterea noastră armată, suntem conducătorii triplei alianțe.

Decă ne-am strica cu Rusia și am fi avisați numai la Austro-Ungaria, am ajunge într'o situațiune foarte neplăcută pentru noi, ba pe la spatele noastre Rusia ar pute să pășescă și la o alianță cu Austro-Ungaria. Atitudinea, ce ar observa-o în urma acesta Italia, ar depinde mai mult de la Anglia, ori de la Franța, decât de la noi.

Sorțea lui Coburg și a Bulgariei — dice în fine articolul — pentru noi nu plătesce nici câtă o umplătură de pușcă germaună; acestea singur numai față cu Austro-Ungaria sntu de însemnătate, și Germania și-ar păgubi propriile ei interese, decă ar voi să apere politica Austro-Ungariei față cu Rusia.

La acestea observă „Berliner Tageblatt:” „Așa-dără ce folos ar avé pentru Austro-Ungaria tripla alianță, decă în casu de lipsă nu și-ar întorcede ascuțișul și în contra Rusiei?... În Viena se vor liniști cu împrejurarea, că „Hamb. Nachrichten” nu este organul actualului cancelar.”

SCRILE DILEI.

Bugetul pe 1891. Toți ministrii ung. și-au depus proiectele de buget pentru exercițiul anului viitor. După cum se spune, nu va fi mare deosebire între bugetul din anul acesta și între cel din anul viitor. La bugetul ministerului de justiție s'a adăugat și suma votată cu ocaziunea legii asupra descentralizării tabelor r. Bilanțul bugetului cu totă urcarea veniturilor nu se va în-

bunătăți. Această stare se esplică prin urcarea bugetelor singuraticelor ministere și prin urcarea extraordinară a cheltueleură comune.

Școlă nouă românească în Arad. Comuna bisericăscă română gr. or. din Arad zidesce o nouă școlă în suburbiul Pârnea. Duminecă în septemăna trecută s'a pus pētra fundamentală la noul edificiu cu solemnitatea religioasă îndatenată și în ființa de față a unui însemnat număr de credincioși. Protopopul Aradului Moise Bocșianu ținu un discurs, în care vorbi despre însemnătatea școlei în viața și desvoltarea popoelor și invocă ajutorul Cerului asupra noului lăcaș al culturai bisericăscă și naționale.

P. S. S. Păr. Episcopul al Aradului, Ioan Meșianu, a plecat la scaldela din Gastein pe trei săptămăni, spune „Bis. și Școlă.”

Foc. În zilele din urmă s'au ivit în Clușiu mai multe incendiuri. În 18 Iulie au ars în strada Someșului mare 6 case; în noptea de 18 spre 19 Iulie s'au ivit în strada Mănăsturelui (Kilmonostor-utca) aproape de-odată 4 focuri, despre cari s'a dovedit, că au fost puse de anumiți făcători de rele, pe cari poliția i urmăresce; în fine tot în Clușiu, în strada nouă, au ars la 19 Iulie 4 case și mai multe clădiri laterale. Causa din care a provenit acest foc încă nu e cunoscută. — Alt foc mare s'a ivit săptămăna trecută în orașul Rozsnyo din Ungaria, mistuind 60—70 de case împreună cu toate clădirile lor laterale. Pe lângă acestea au ars: biserică și turnul Franciscanilor, sinagoga Jidovilor, barația, institul de credit și economii, două farmacii și altele.

Progresele culturai gândacilor de mătase. Ministrul ung. de agricultură a dat un circulariu autorităților administrative, ca să înștiințeze pe poporeni doritori de a cultiva gândacii de mătase, ca de aici înainte să nu mai predă gogosele la Timișoara, ci la oficiu de răscumpărare din Vârșețu. Depositul de gogose din Timișoara, care s'a întemeiat în primăvera acesta, este plin de gogose, ér directorul ei Horvath trebuie să raporteze ministerului. La oficiul din Timișoara până acum s'au răscumpărat 102,312 kilograme de gogose pe prețul de 102,300 fl. Așadără cultura gândacilor de mătase a prins rădăcină în sudul Ungariei. Astăzi se ocupă în cercul Timișorei 10,000 de inși cu cultura lor, mai multă cu 4000 ca

în anul trecut. În depositul de gogose din Timișoara sunt aplicați 100 de lucrători. Ca conducători ai lucrătorilor figură 6 lucrători italiene bine deprinse.

Inspecțiune. În 5 Augustu n. c. se va inspecta sub direcțiunea inginerului Alesandru Hartig distanța de 155—157 kilometri a șoselei statului Turda—Sibiu—Brașov pentru modificarea ei. Cei interesați pot vedé planurile în decurs de 15 zile înainte de data inspecțiunei în cancelaria oficiului ung. de construcțiuni a statului.

Orbită de țigan. O scenă sfășietore s'a întemplat deunădile la tērgul dela Török-Becse. Pe la amădi ședeau nisce țeran și țrance la o șatră, când se apropiă o cetă de țigan, cu o fetiță de 5 ani orbă. O țrancă își espriă compătimirea față cu neorocita ființă, pară o trăge ceva cătră ea. Când audi mica orbă vocea țrancei, isbucni într'un plănsu înfricoșat și se repeși spre țrancă dicēndu: mamă, mamă! Femeea se retrase înapoi spăriată, — de un an îi perise o fetiță, fără a-i da de urmă, și o plăngea ca pe o mortă. Această mică cerșitore, nesēmănădu cu fetița ei, în agitațiunea sa îi desfăcu haina dela peptu și recunoscu semnulu, ce-lă avea copila ei pe peptu. Lucrul se lămură. O bandă de țigan nomadi o răpiseră, îi scoseră ochii și o slutiseră încatu nu o mai puteau recunosce de pe față. Țiganii se strecurară pe furișu încă la începutul scenei, au fost însă încunjuțați de popor, care i-ar fi sfășiat, decă nu intervenia gendarmeria.

Oaspeți în Tușnad. Până la 13 Iulie n. lista oșpeților la băile din Tușnad arată numărul de 444 persoane.

Asemănatu cu pungaș. Cetățenul din Viena Simeon Rössler, din fatalitate sēmănădu cu un pungaș, fu arestat de poliția din Cluș la gară și ținut vre-o câteva zile în arest. Advocatul Dr. Teodor Neuscholz ceru ministrului de interne Iuliu Szapary să ordone cercetare disciplinară contra căpitanului orașului Cluș, Paul Deák, și în contra căpitanului suprem al Buda-Pestei.

Petrecere de văr va da tinerimea academică română din Sălagiu cu ocaziunea adunării gen. a „Reuniunei femeilor române Sălagiene” și a „Despărț. XI ală Asociațiunei transilvane” la 4 Augustu n. c. în Supurul de sus. Petrecerea va fi premersă de o piesă teatrală. Președinte: Demetriu Suciu; Cassar: Vasiliu Patcașiu; Secretar: Dr. Georgiu Papu. Membri în comitet: Antoniu Balibanu, Alesandru Bohățel, Mihai Bohățel, Ambrosie Boithor, Laurenție Branu, Demetriu Cionca, Alesandru Getie, Ioan Getie, Vasilie Gyurko, Ioan Lengyel, Dr. Cassiu Maniu, Iuliu Maniu, Augustin Moldovanu, Iuliu Moldovanu, Iuliu Papu, Mihai Papu jur., Mihai Papu teol., Sigismund Papu, Vasiliu Papu, Ignatie Szabo, Simeon Szabo, Stefan Szabo, Vasiliu Vaida. Intrarea: de familiă 2 fl. 50 cr., de persoană 1 fl. Inceputul la 8½ ore sēra.—Trenul sosece la Supur de cătră Sătmăr-Carei la 10 ore 35 m. a. m., ér dela Zelau-Șimleu la 3 ore 15 m. p. m., la gară așteptă trăsuri gratuite.

Cestiunea gimnasului din Beiuș în consistoriul plenar oradanu.

Conform promisiunei noastre de-a publica tôte informațiunile, ce le vom primi dela Oradea, și spre a dovedi, că suntem nepreocupați și imparțiali dăm locu corespondenței de mai jos, asupra cuprinsului căreia vom trebui să revenim mai pe larg:

Diua de 9 Iuliu n. 1890 va rămăni di memorabilă pentru clerul dieceei oradane; a fost diua luminei, în care din isvorul neseecat al iubirii părintescei toți ne-am luminat, am cunoscut, că avem părinte adevărat.

Cu ocaziunea concursului anual, Ilustritatea Sa a binevoit a conchiama consistoriu plenar, la care au participat nu numai toți asessorii consistoriali, ci toți protopopii și administratorii oficielor protopopesce. Incă și tuturor preoților, cari au fost de față în Oradea, li-s'a datu concesiunea înaltă de a fi de față la acea ședință.

Interesarea a fost mare. Deși nu a fost esprimat în înalta invitare obiectul ședinței plenare, s'a prevădu, că se va lua la desbatere și cestiunea gimnasului din Beiuș. Asessorii în număr mare, protopopii asemenea, absentând numai 2—3, și dintre preoți mulți, cari parte pentru concursu, parte numai din viul interesu, cu care au petrecut cauza acesta, de când s'a dat publicității, s'au înfățișat la Oradea, în număr de 70—80 preoți din întreaga diecesă.

Superflu a mai aminti, cu câtă vehementă s'a pertractat cauza acesta în publicitate, învinuindu-se guvernul diecesan, dér mai vortos capul aceluia, cu cea mai mare nepăsare față de cauza gimnasului lădatu. S'au ținut conferințe protopopesce și cu protocoalele conferențelor s'a cerut, de multe ori și în termini aspri, Sinodul diecesan, ca să potă concurge și clerul la desbaterea acestei cestiuni de mare importanță.

Ilustritatea Sa Episcopul diecesan, ca să se pună odată capet disputelor și să se dementeze opiniunea sinistră publică formată despre guvernul diecesan... în consistoriul plenar din 9 Iulie a. c. și-a cetit Espose-ul față cu starea din trecut și cea presentă a gimnasului din Beiuș și putem dice, că ne-a pētruns până în adēncul inimei pe toți căți am fost de față....

După-ce cu amărăciune sufletescă accentuă, că s'au putut afla în clerul dieceei unii, cari în publicu l'au arătat ca pe un Archiereu, care a surpatu autoritatea scaunului episcopesc, care se lasă a fi condus de alții, și alte multe învinuir necualificabile de asemenea natură: arată istoricul gimnasului din Beiuș, din care am cunoscut, că nisuițele de a ne lipsi de acestu institutu cultural, nu numai după afacerea stégului, ci cu mulți ani mai înainte s'au manifestat prin unele tendințe, în partea cea mai mare străine legilor în vigore. Ni-a amintit între altele de ordinațiunea guvernului dela 1882, ca toți profesorii să fiă aprobați (licențiați), căci la din contră gimnasul va fi închis; alta, că edificiul gimnasial nu corespunde recerințelor, că n'are museu, rechisitele necesare, că salariile profesorilor nu corespund statului lor și altele multe.

Am statu uimiț cunoscēndu, cum a fost maltratatu bunul nostru archiepiscop în continuu din partea guvernului și ne-am plecat înainte mărimei sufletesce a bărbatului luminat, care cu cele mai mari sacrificii și abnegațiune din propriul său a satisfăcut tuturor pretensiunilor fundate ori nefundate.

Afacerea stégului decă a fost numai o armă nouă în mâinile celor puternici, de care s'au folosit pentru nimicirea institutului nostru. De aici se încep orele triste ale capului dieceei, măhnirea sufletescă, când era frică, că acel institutu, pentru care și-a jertfit viața, tôte ale sale, e aproape să se nimicescă...

Cu ochii plini de lacrimi, — spuse Ilustritatea Sa, — a alergat la capii guvernului, pentru de a cere asigurarea esistenței gimnasului, dér fără succes, căci era pronunțată sentința de perire. În acestu timp criticu, Ilustritatea Sa a consultat pe Capul provinciei noastre

„Se așteptu, să mă lasă să mă spēndure?” strigă banditul. Deja de două zile stăm în gaura acesta. *Sanguinaccio di dio*—fără să căștigăm măcaru o centimă. — Matteo mortu. — Decă așa erta ereticului acesta — nu voiu mai puté primi cuminecătura.

Mauricio părăsi într'aceea casa și cu amiciții se apropiă de Englesu.

Ea repeși întrebarea și căpștând un răspuns negativu, și ceru voia să ia pe micul Iohnnie și să-i dea de mâncare.

Baronul se uită posomorit la micul său copil și dise: „Așa dorme de bine.”

„Lasă pe mine, Domnule”, răspuse buna femeia. „Eu sunt mamă și l'iu-bescu pe mititelul d-tale ca și pe Pepina mea.”

Apoi ridică pe somnurosul copil din brațele tatălui său, îl sărută cu dragoste și l'iu duse în colibă.

Sfertul de oră trecuse.

Ceccarelli eși din colibă cu orologul în mână și cu carabina pe umeru.

„A trecut timpul, Signore”, strigă el lui Sir Robert cu voce profundă. „Pregătesce-te!”

Englesul și mușcă buzele, dér nu dise nimic.

„Ești gata?” l'iu întrebă crudul căpitanu.

Atunci Englesul oftă din adēncul inimei sale murmurând:

„Iohnnie ală meu, unicul meu copil!”

„Acēsta ai să o mulțamesci soției tale, care a avutu timp destul să dea banii. Eu trebuie să mi țină cuvēntul, decă nu, sunt silit să mă las de meseria acēsta și să mi caută alta. Peppo Ceccarelli nu și-a călcatu niciodată cuvēntul. Inainte!”

Nefericitul tată și frângea mâ-nile.

„Cruță-mi copilul”, dise el, „dă-i unu terminu de 24 ore. Mortea mea și-o iertă — însă copilul meu, iubitul meu copil.”

„N'ai grije de copilul Dumitale”, răspuse banditul smăncind pe Englesu. „In curēndu vē veți întelni în ceru, său — murmurând mai încet — în iad. Plecă. Pune-te lângă marginea acēsta. N'asī voi să te chinuescu multu. Fii om!”

(Va urma.)

metropolitane, apoi pe ceilalți Episcopi, și pe cei greco-orientali, și toți i-au sfătuit mai bine a susține gimnaziul și cu concesiuni, decât a lăsa să fie închis... totuși rezultatul acestor confătuiri înalte a fost și părerea, că de ocamdată înzadar vor recurge la Măiestate, căruia sunt cunoscute afacerile aceste triste, ba și sunt cunoscute chiar și Pontificelui roman. Toate aceste proceduri s'au făcut cunoscute și consistoriului din Oradea și numai după atâtea consultări, după timp îndelungat, după - ce a fost provocată categoric să enuncie cu ce semnă dorește a dovedi, că în gimnaziul din Beiuș nu domnesce spiritul antipatriotic, s'a hotărât a face concesiunea, ca în clasele superioare să se propună studiile în limba maghiară, adăugându-se clausula: *când vor pretinde interesele didactice să se propună în limba română.*

În același timp, numai ca să se nimicescă institutul, ministrul a pretins amovarea (delaturarea) tuturor profesorilor dela gimnaziu, și a cerut tot-odată dreptul la denumirea directorului gimnaziului, și altele, cărora însă nu s'a satisfăcut.

Acum întrebă bunul Arhipăstor: *pășescă înainte ori și care, care în asemenea împrejurări cunoște un expedient mai bun și-i va urmări sfatul, îi va fi mulțumitor, — decât nu „pentru-ce mă bați?”*

Au atins rău pe Ilustritatea Sa și denunțările diaristice române, unde s'au tras la îndoială și semnurile, ce le păstrează față de binele bisericii și al națiunii sale. De pe buzele unsului Domnului au răsunat ca cuvinte sante, că precum în activitatea sa de 40 de ani n'a pierdut dinaintea ochilor binele poporului său, așa și de aci înainte la acela va ține în lucrările sale, pentru aceea va trăi...

Incheiă esposeul cu enunțarea, că și cunoște datorința; de ar soi, că în scaunul, ce-l are dela Dumnezeu, n'ar pute fi spre binele poporului său, nu l'ar ocupa nici un minut mai departe.

Frapăți de așa enunțarea mărețe, unanim au votat toți *incredere* deplină Ilustrității Sale, pentru a căruia sănătate, viață îndelungată, de aci înainte, când și-a descoperit adâncul inimii sale nobile fiilor săi, cu dor mai fierbinte se vor trimite rugăciunile la tronul dumnezeesc.

Nu pot retăce unele desfășurări, ce le-a făcut Ilustritatea Sa față cu trecutul gimnaziului din Beiuș. S'a scutit pre bine cari au fost aceia, cari s'au întors cu învinuirile lor contra bunului Arhiepiscop. Și Ilustritatea Sa în căile nenumerate, ce le-a făcut pentru susținerea gimnaziului din Beiuș, a aflat, că tocmai aceia, cari l'au atacat, cari l'au arătat înaintea lumii, ca pe unul, care periclităză caracterul național românesc al gimnaziului și cari voiesc a figura înaintea Românilor ca omeni cu caracter național nepătat, în timpurile mai bătrâne, — neprovoacăți de nimeni și între împrejurările cele mai favorabile — au făcut oferte rușinoase, ca gimnaziul să treacă în posesiunea statului și au oferit ca limbă de propunere limba maghiară. Tote aceste acte îi s'au pus înainte din partea guvernului unguresc, când a stăruit pentru susținerea limbei române în gimnaziu, obiectându-i-se de ce stăruiește așa tare pentru limba de propunere română, când în trecut ceia și ceia și-au făcut ofertul pentru limba maghiară?... Acum resumându toate cele petrecute, se nu putem pune întrebarea, unde au ținut aceia, cari fără temei au alarmat întreaga diecesă și au cășunat atâtea ore triste bunului nostru Părinte?

De-ar fi fost aceia afară de gremiu, și ca atari n'ar fi avut cunoștință clară despre sacrificiile mari, ce s'au adus pentru susținerea gimnaziului, s'ar pute escusa cu zelul, cu semnurile de iubire că-

tră națiunea lor; der când vedem, că din considerațiunilor nequalificabile chiar aceia alarmară diecesa întreagă, înaintea cărora s'au petrecut toate aceste, ba cari înșiși odinioară, neastrinși de împrejurările fatale, de bună voia au făcut oferte rușinoase, au comis peccatul neescuzabil înaintea națiunii întregi: atunci cu compătimire să privim la densii, ca la unii, cari au încetat de mult a servi binelui comun, prin urmare nici cuvintele lor nu pot fi respectate înaintea publicului român.

Provedința a pregătită această învingere bunului Părinte; n'a putut ierta ca așa inimă nobilă, atâtea sacrificii aduse pe altarul bisericii și națiunii, să rămână și mai departe necunoscute, ba mai mult să fie învinuită din partea celor, de unde s'a așteptat cea mai caldă recunoștință, din partea națiunii întregi.

L. M.

O curiositate.

În diarul unguresc „*Délmagyarországi Lapok*“ din Timișóra s'a publicat la 8 Iulie un articol, care se ocupă de „*cestiunea română-maghiară.*“

Etă cum crede d-lu Salymosi Elek, autorul articolului, că se poate începe rezolvarea cestiunii române:

Cei „moderați“ se facă o societate botezată, nu scim unguresce ori române, „*cercul de înfrățire română-maghiară*“; membrii societății să convingă mai desu, să și spună necazurile, durerile și dorințele, să caute să câștige pe căi „*cinstite*“ acele „*favoruri*“ și drepturi, pe cari ori-ce stat onorabil trebuie să le apretieze. Împăcarea și îmbrățisarea se se facă la Aiud, unde s'a început certa; drept probă despre „*activitatea*“ societății se se dea acum o petrecere, în care se se jõe ciardașul alături cu Călușarul și Bătuta; mai târziu, se se dea un concert mare român-maghiar sub cerul liber, la care se fiă chemat poporul, se se golască paharele în sănătatea unora și altora, fiă-care în limba lui, er după petrecere se pornescă cu toți la Pesta, unde se spună care sunt durerile, plângerile și dorințele „*fraților*“ români. În Pesta au se fiă primiți cu pompă.

Acum, după ce ați auzit ce dice d-lu Salymosi, închipuiți-vă acest tablou: Ungurii și Români „moderați“ jucând ciardașul, Călușarul și Bătuta unii cu alții, cântând împreună unguresc și române, golind pahare de vin și'n urmă pornind toți cu geamantanele în spinare la Pesta, unde se se plângă și se ceră favoruri! Se mai pote îndoi cineva, că nu va fi primită o astfel de stranie caravană cu „*pompa*“ cvenită?

Și „moderații“ dela „*Teleg. Rom.*“ iau în serios lucrul!!!

Cestiuni militare din România.

Într-o corespondență, adresată din Bucuresc diarului „*Neue Freie Presse*“, cetim, că în curând se va rezolva cestiunea introducerii pusei cu repetiții în armata română.

O comisiune militară a făcut la Cotroceni lângă Bucuresc probe cu pusei repetitoare de diferite sisteme și s'a exprimat pentru transformarea pusei Henry-Martini a armatei române în pusei cu repetiții de calibr mic și pentru introducerea prafului fără fum. Der pentru a se pute face o comparare între diferitele pusei la folosirea lor de către trupe, ministrul de războiu, generalul Vlădescu, la propunerea comisiunii militare amintite, a ordonat să se cumere câte 50 pusei cu repetiții de dife-

ritele sisteme aprobate, și alegerea sistemului de introdus în armata română atâră de rezultatele ce se vor obține la trupe în privința iuței focurilor și a lovirilor.

Pentru a mări puterea de a presta a artileriei de rezervă, ministrul de războiu a ordonat, ca în fiă-care an să alătore la trenul artileriei de rezervă călărașii obligați la serviciul periodic de șee ani din cele patru clase de etate mai vechi. Această măsură importantă s'a luat cu scop d'a se pute ridica la efectivul complet de războiu rezerva artileriei la bateriile de câmp și la coloanele de muniție ale singuraticelor corpuri de armată.

Printr-un decret supus de ministrul de războiu regelui spre subscriere, se înființează o tabără permanentă pentru dorobanții corpului al doilea de armată (Bucuresc) înăuntrul raiei fortificațiilor capitalei, și consiliul sanitar superior militar a primit deja însărcinarea, a alege un loc potrivit pentru această tabără.

Fortificațiile de pe linia Galați-Focșani-Nămoloș, care din cauza întârzierii votării creditului necesar nu s'au putut termina în luna Iulie, se vor fi cel mult la finele lunii Septemvre. Cupolele destinate pentru Galați au și sosită cea mai mare parte la locul destinației și astfel așezarea și înarmarea lor se va pute săvârși fără a se mai perde timpul.

Corespondența „Gaz. Trans.“

Din marginea Câmpiei, 18 Iulie 1890.

Petrecerea de veră, ce s'a dat la 13 Iulie n. c. în comuna V. St.-Iona, a succedut de deplin. Locul de primire, respective intrarea, precum și spațiul de joc a fost frumos decorat cu frunzi și cununii de flori, er în mijloc, pe un stâlp între transparente, se vedea inscripția: „*Bine ați venit!*“ Peste nopte tot spațiul a fost iluminat de transparente în diferite culori. Comitetul arangiator merită laudă pentru frumosul arangiamenț, și în special d-lu preot local, care nu a pregetat a risca și din propriul său pentru a fi satisfăcut în toate oșpeții.

Invitată a fost pe lângă inteligența română și cea maghiară din jur, care a și participat în număr indetultor. O mică observare fiă-mi iertată a face: după părerea mea ar fi trebuit să se fiă mai mult cont de așteptările publicului român. În mai multe rânduri am auzit exprimându-se nemulțămire în astă privință. Pentru placul vre-o câtorva familii maghiare (!) s'a jucat prea mult faimosul „*csárdás*“, deși în ordinea de danț numai odată era pus. După a mea părere, acel joc ar trebui cu totul schis din petrecerile române. Nici n'am vădit, nici n'am cetit undeva, că în vre-o petrecere ungurescă se se jucat vre-unul din frumosele noastre jocuri naționale, pe când la petrecerea aceasta românească, când inetau muzicanții, nu se mai finea asurătorul: „*hogy volt!*“ (!)

Dintre d-rele, ce erau de față, mi-am putut însemna pe următoarele: Cornelia Pușcariu din Țağ, surorile Moldovan din Cătina, Sabina C. Boer din Gherla, Virginia și Valeria Ghelner din Valea Groșilor, Regina Farcaș din Săcu, Virginia Silași din Seplac, Domnița Huza din Valea rea, Paulina Moldovan din F.-Lac, Ecaterina Vagner din Gherla, Paulina F. Negruț din Sicutard, Victoria Borbeliu din Bonț și altele. Dintre d-mne: d-na Pușcariu din Sante-Jude, Decu din Bonț, Pușcariu din Țaga, Popu din Petrihaza, Todoranu din Năsal, Chereștes din St. Iona, Dragoș din Bucium, Samira Ghelner din Gherla, Macaveiu din Năsal și Pendl din Gherla.

Cu plăcere am onore a aminti fapta nobilă și demnă de imitată a d-mnelor Popu din Petrihaza și Pușcariu din

Sante-Jude, și a d-rei Cornelia Pușcariu, cari prin vândarea mai multor bilete pentru sortirea unor obiecte, au înmulțit forte mult venitul petrecerei destinate pentru biserică.

Petrecerea a durat până'n dor.
Sora.

Avisu.

În conformitate cu convocarea publică deja în Nr. 145 al „*Gaz. Trans.*“ relativ la adunarea generală a despărțământului al II-lea (Făgăraș) al „*Asociațiunii transilvane pentru literatura română și cultura poporului român*“, ce se va fi în *Zernes* la 15 (27) Iulie a. c., comitetul arangiator aduce la cunoștință tuturor domnilor, cari vor binevoi a participa la această adunare, că din incidentul acesteia, pe lângă cele cuprinse în programa oficiasă, se vor fi mai multe *disertațiuni* populare, *declamări* și *cântări*; prânzul va fi comun, er sera se va da de diletanți o *representațiune teatrală impreunată cu dansu.*

Toți domni, cari au necesitate de quartire și voiesc a participa la mēsa comună, sunt rugați a se adresa pentru aceste de timpuriu la d-lu *Nicolau Garoiu*, președintele comitetului arangiator. Bilete de intrare la teatru și balu se pot cãpãta peste și sera la casa.

Zernes, 19 Iulie 1890.

Comitetul arangiator.

TELEGRAMELE „GAZ. TRANS.“

(Serviciul biurolui de coresp. din Pesta.)

Bruxela, 21 Iulie. Serbătorea națională a decurs cu mare entuziasm, luând parte multime nespuse de mare. Dup'amēdă a fost mare conductu istoric.

Dunkirchen, 21 Iulie. Treispredece luntri cu 51 de pescari francesi au perit aproape de insulele Orcade din cauza unei furtuni.

Belgrad, 21 Iulie. Decisiunea sinodului în afacerea divorțului lui Milan a produs în cercurile radicale mare consternațiune, deorece toți sperau, că sinodul va decide în contra lui Milan.

DIVERSE.

Armata rusescă. Din raportul, ce l'a așternut Țarului ministrul de resbel Manovsch despre armata rusescă pe anul 1889 rezultă: trupele regulate numărău la 1 Ianuarie 1890: 32,644 generali și oficeri din statul major și 820,488 soldați. Cazacii, cari nu se cuprind în cifrele de mai sus, numărău: 3790 generali și oficeri de stat-major cu 164,854 cazaci.

Necrologu. Pētrunși de cea mai adēncă durere, subsemnații încunoscintēză pe tōte rudeniile și pe toți amicii despre încetarea din viață a adēnci iubitei și neuitatei soții, resp. mamă, fiică și soră: **Sofia Mureșianu n. N. Christu**, care a adormit în Domnul Joi în 17 Iulie 1890 la 5 ore d. a., după lungi suferințe și după împărțășirea cu sfințele taine. Rēmășșile pământesci ale scumpei nōstre decedate se vor binecuvēnta Sămbăta în 19 l. o. la 2³/₄ ore d. a. în locuința proprie, II Bez. Rembrandtstrasse Nr. 5, după ritalu greco-oriental și apoi se vor depune spre vecinică odihnă în mormēntul propriu din cimiteriul central. — Viena, 18 Iulie 1890.

Maria N. Christu, mamă. *Elisa Mureșianu*, *Paulina Popu* și *Alexandrina N. Christu*, surori. *Dr. Iuliu Mureșianu*, medic de regimentu c. r. *Lucreția* și *Veturia*, fiice.

Fiă-i țerina ușoră și meoria binecuvēntată!

Cursul pieței Brașov

din 21 Iulie st. n. 1890.

Bancnote românești	Omp.	9.20	Vând.	9.22
Argint românesc	-	9.17	9.20	
Napoleon-d'ori	-	9.21	9.23	
Lire turcesc	-	10.45	10.50	
Imperial	-	9.43	9.48	
Galbini	-	5.45	5.50	

Editor și redactor responsabil:
Dr. Aurel Mureșianu.

Cursul la bursa de Viena din 19 Iulie st. n. 1890.

Table with financial data including Renta de aur, Renta de hartie, Imprumutul calilor ferate, and various exchange rates.

Nr. 7959—1890.

381,2—2

PUBLICATIUNE.

Spre scopul predării lucrărilor asupra clădirii unei umblători dimpreună cu un pissoir în casa sfatului lângă turnu, precum și spre scopul clădirii unei case forestiere dimpreună cu un grajd în Nou, se va ține în 28 Iulie a. c. înainte de prânz la 11 ore o pertractare de oferte în scris.

Se invită deci fie-care reflectant, de ași așterne la oficiul orașenescu economic, până la amintitul termen, ofertele scripturistice, sigilate, provădute cu un timbru de 50 cr. și cu un vadiu de 5%.

Ofertul se pôte estinde asupra ambeleor lucrări seu numai asupra uneia din aceste. Suma de rebonificare, ce se pretinde, este de a se aminti în litere și țifre. Ofertul are ca să conțină dechiarățiunea, cumcă oferentului i sunt condițiunile cunoscute și că se supune lor.

Condițiunile de oferte și cele contractuale, precum și preliminarul și planul, se pot în decursul 6-urilor oficiose examina la oficiul orașenescu economic. Brașov, în 11 Iulie 1890.

Magistratul orașenescu.

Avisu d-lorū abonați!

Rugăm pe d-nii abonați ca la reînnoirea prenumerațiunei să binevoiască a scrie pe cuponul mandatului postal și numerii de pe fâșia sub care au primitu diarul nostru până acuma.

Domnii, ce se abonéză din nou, să binevoiască a scrie adresa lămuritu și să arate și posta ultimă.

Totodată facemū cunoscutū tuturorū D-lorū abonați, că mai avemū din anii trecuți numerū pentru complectarea colecțiunilor „Gazetei“, precum și câteva întregi colecțiuni, pentru cari se potū adresa la subsemnata Administrațiune în casū de trebuință.

Mănuși de ață și de mătase pentru Dame, bărbați și copii Ciorapi de dame și de copii în toate mărimile.

Corsete [mieder] Vieneze

SOFIE OBERT,

Têrgulū Caliloru Nr. 88.

Sosirea și plecarea trenurilor în Brașov.

I. Plecarea trenurilor:

1. Dela Brașov la Pesta

Trenul de persoane: 10 ore 32 minute sera. Trenul accelerat: 2 ore 43 minute după amez. Trenul omnibus: 4 ore dimineața.

2. Dela Brașov la Bucuresci:

Trenul de persoane: 5 ore 30 minute dimineața. Trenul accelerat: 2 ore 33 minute după amez. Tren de mărfuri cu vagon de persoane: 12 ore 23 min. după amez.

II. Sosirea trenurilor:

1. Dela Pesta la Brașov:

Trenul de persoane: 5 ore 20 minute dimineața. Trenul accelerat: 2 ore 23 minute după amez. Trenul omnibus: 10 ore 31 minute sera.

2. Dela Bucuresci la Brașov:

Trenul accelerat: 2 ore 13 minute după amez. Trenul de persoane: 10 ore 17 minute sera. Trenul de mărfuri cu vagon de persoane: 4 ore 20 min. după amez.

Mersul trenurilor

pe liniile orientale ale căii ferate de stat r. u. valabilu din 1 Iunie 1890.

Large table with multiple columns showing train routes, departure/arrival times, and station names like Budapesta, Brașov, Sibiu, etc.

Nota: Numerii încuadrați cu linii gróse însemneză 6-urile de nópte.